

TUCHTCOLLEGE VOOR DE KYNOLOGIE IN EERSTE AANLEG

Zaaknummer: 22-002

Datum uitspraak: 30 november 2022

In de zaak van:

XXXXXX

wonende te XXXXXX

gemachtigde: XXXXXX

beklaagde

en

1. **XXXXXX**

gevestigd te XXXXXX

vertegenwoordigd door XXXXXX

2. De vereniging met volledige rechtsbevoegdheid

**Vereniging Raad van Beheer op Kynologisch
Gebied in Nederland**

gevestigd en kantoorhoudende te (1075 AV)

Amsterdam,

gemachtigde: mr. D.F. Dokkum

klaagsters

Klaagster 1 zal hierna verder worden aangeduid als "de rasvereniging" en klaagster 2 als "Raad van Beheer".

1. Het verloop van de procedure

- Brief Raad van Beheer d.d. 30 december 2021 met betrekking tot DNA contra-expertise.

- Klachtenformulier van de rasvereniging d.d. 20 januari 2022 met drie bijlagen met betrekking tot overtreding van artikel VIII.2 Kynologisch Reglement.
- Verweer XXXXXX met zeven bijlagen.
- Op 28 februari 2022 heeft de Raad van Beheer de klacht bij het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg ("Tuchtcollege") aanhangig gemaakt en gevorderd deze zaak in behandeling te nemen.
- Bij aangetekende brief d.d. 29 augustus 2022 heeft de secretaris van het Tuchtcollege de beklagde laten weten dat de klacht ter behandeling is ingediend.
- Bij diezelfde brief is de beklagde opgeroepen om ter zitting van 29 september 2022 te verschijnen en is haar de gelegenheid geboden om een (aanvullend) verweerschrift in te dienen.
- Bij email d.d. 29 augustus 2022 heeft de secretaris van het Tuchtcollege de rasvereniging uitgenodigd om bij de mondelinge behandeling aanwezig te zijn.
- Bij email van 28 september 2022 heeft de secretaris beklagde geïnformeerd dat, in verband met corona, de zitting verschoven werd naar 21 oktober 2022. Beklaagde heeft de ontvangst van deze email bevestigd.
- De beklagde is ter zitting vertegenwoordigd door XXXXXX die zich, na het verzoek van de voorzitter daartoe, heeft geëgitimeerd en de door beklagde gegeven machtiging heeft overgelegd.
- Email d.d. 29 augustus 2021 van fokker aan beklagde m.b.t. geslaagde dekking. Deze email is ter zitting overgelegd.
- Het onderzoek heeft plaatsgevonden op 21 oktober 2022.
- Tenslotte is uitspraak geweest.

2. De omschrijving van het verweten gedrag en het verweer

2.1 Verweten gedraging

De beklagde wordt verweten dat zij op of omstreeks 29 augustus 2021 als eigenaar van XXXXXX (NHSB XXXXXX), geboren op XXXXXX, met haar heeft gefokt door haar door haar halfbroer XXXXXX (NHSB XXXXXX) te laten dekken, althans niet heeft voorkomen dat XXXXXX door haar halfbroer werd gedekt.

Dit levert een overtreding van de artikelen VIII.2, VIII.3 en VI.3 Kynologisch Reglement op.

2.2 Het verweer

Beklaagde had het plan om XXXXXX door XXXXXX te laten dekken. Op de datum die in het verweten gedrag staat, is zij inderdaad gedekt. Beklaagde geeft aan dat zij die dag met XXXXXX naar de reu XXXXXX is gereisd en XXXXXX daar heeft achtergelaten. XXXXXX is daar op dezelfde dag gedekt. De fokster, XXXXXX, heeft beklagde een email gestuurd met daarbij een foto dat beide honden gekoppeld stonden.

Uit de door de Raad van Beheer uitgevoerde DNA-test kwam naar voren dat genoemde reu de vaderhond niet kon zijn. De Raad heeft beklagde vervolgens gevraagd of zij misschien een reu wist die dat wel zou kunnen zijn. Haar eigen reu, XXXXXX, was de enige hond waar zij toen aan kon denken. Een medewerker van de Raad van Beheer heeft daarop handmatig

de DNA-certificaten van XXXXXX en XXXXXX vergeleken en kwam tot de conclusie dat in ieder geval één pup als ouderdieren XXXXXX en XXXXXX had. Gemachtigde van de beklaagde is opgeleid als medisch fysioloog en concludeerde eveneens, op grond van zijn expertise, dat de match XXXXXX x XXXXXX de juiste moest zijn voor alle geteste pups. Beklaagde volgde zijn conclusie en zag daarom af van een extra DNA-test door een laboratorium.

Beklaagde noch haar gemachtigde weten niet exact hoe XXXXXX en XXXXXX bij elkaar zijn gekomen. Beklaagde is niet de hele dag thuis en als zij dat wel is, zijn de honden niet de hele tijd in het zicht. In de periode, voorafgaande aan de dekking, is beklagde ook geregeld weg geweest. Op die momenten paste iemand anders op de honden. Kans bestaat dat deze oppasser de honden bij elkaar heeft gelaten ondanks beklagdes instructie dit niet te doen. Toen de loopsheid van XXXXXX zich manifesteerde, was dat de aanleiding om haar naar de beoogde dekru te brengen. Beklaagde heeft zich ingespannen om de reu en de loopse teefjes uit elkaar te houden, maar kennelijk was dit toch niet afdoende. De conclusie dat XXXXXX loops was, heeft zij waarschijnlijk te laat getrokken.

De Raad van Beheer heeft op 30 december 2021 de uitslag van de DNA test meegedeeld. Het nest van XXXXXX is op 23 oktober 2021 geboren. Op het moment dat beklagde de pups aan vier van de vijf nieuwe eigenaren overdroeg, was het haar dan ook niet bekend dat XXXXXX niet de vaderhond was. Bij de vijfde eigenaar was de overdracht in januari 2022 en hem heeft beklagde laten weten dat XXXXXX niet de vaderhond was met als gevolg dat de pup geen stamboom kreeg. Ondanks dat ging de koop door. Beklaagde heeft, nadat dit bekend werd, alle overige pupkopers van de ongewenste oudercombinatie op de hoogte gebracht en meegedeeld dat zij op grond daarvan geen stamboom voor hun pup konden krijgen. De pupkopers kregen de keuze om de pup aan beklagde terug te geven, waarbij zij dan de koopsom zou terugbetalen of een schadevergoeding. Zonder één uitzondering hebben allen voor betaling van de schadevergoeding gekozen en deze heeft inmiddels plaatsgevonden. XXXXXX is inmiddels gecastreerd om herhaling te voorkomen.

Het probleem is ontstaan omdat een koper van één van de pups van XXXXXX de secretaris van de rasvereniging heeft gebeld met mededeling dat "de zoon de moeder had gedekt". De secretaris schrijft in haar email van 28 januari 2022 aan beklagde, dat "dit kon niet anders zijn dan XXXXXX x XXXXXX, immers XXXXXX is geen zoon van XXXXXX." De secretaris noch een ander bestuurslid heeft nimmer de juistheid van dit statement bij beklagde gecheckt. Ook heeft beklagde de hiervoor genoemde koper nimmer verteld dat de zoon de moeder had gedekt maar wel dat XXXXXX de vader van het nest was.

Beklaagde vindt het jammer dat de rasvereniging zich baseert op "het van horen zeggen" tijdens telefoongesprekken en daarbij de teven XXXXXX en XXXXXX door elkaar haalt. Alles bij elkaar rust de nu in het geding zijnde overtreding op een misverstand die voor beklagde belastend is.

Overigens zijn alle nesten van XXXXXX door de DNA test gekomen en hebben de pups stambomen gekregen. Er kan niet worden gesteld dat dit een grond is om te veronderstellen dat beklagde wist dat XXXXXX was gedekt door XXXXXX.

2.3 Standpunt rasvereniging

De rasvereniging ontving van één van de pupkopers van beklaagde bericht dat de vaderhond een hond was uit de kennel van gedaagde en niet XXXXXX. Het was de rasvereniging onduidelijk welke reu dit dan zou zijn omdat beklaagde meerdere reuen op haar naam heeft staan, maar die kennelijk (nog) niet alle zijn overgeschreven. Er is daarom met de eigenaar van de dekreu, die eveneens meerdere reuen heeft, contact opgenomen. Deze heeft de rasvereniging meegedeeld, dat zij van beklaagde begrepen had dat XXXXXX zijn moeder XXXXXX al in een heel vroeg stadium had gedekt. Dat dit telefoongesprek met de rasvereniging heeft plaatsgevonden, heeft de eigenaar van de dekreu per email d.d. 19 januari 2022 aan beklaagde bevestigd.

Beklaagde heeft de rasvereniging op 13 januari 2022 laten weten dat op grond van het DNA-profiel XXXXXX de vaderhond en de moederhond XXXXXX van het nest is. Met andere woorden: een halfbroer/halfzus oudercombinatie. Voor de rasvereniging reden om een klacht bij het Tuchtcollege aanhangig te maken.

Als fokker is beklaagde aansprakelijk voor het nest. Zij heeft niet de moeite genomen om bij de pups opnieuw DNA af te laten nemen nu zij aangaf op grond van de DNA-profielen de oudercombinatie voor alle pups af te kunnen leiden. Daarnaast vermeldt beklaagde dat zijzelf de Raad van Beheer gevraagd heeft de stambomen in te houden maar de pups waren al gechipt en dan zijn de stamboomnummers al bekend. De Raad van Beheer houdt zelf de stambomen in op grond van de verwantschap tussen de ouderdieren. De rasvereniging is van mening dat alleen een laboratorium 100% uitsluitsel kan geven over het DNA-materiaal van de pups. Daarnaast is het haar gebleken dat bij het nazien van de geboorteaangifte van het nest beklaagde wel degelijk moet hebben geweten van welke reu de pups waren. De dekdatum is 29 augustus 2022, de verwachte geboortedatum met 63 dagen dracht is dan 31 oktober 2022. De pups zijn al op 23 oktober 2022 geboren, acht dagen te vroeg en dus niet levensvatbaar. Vanaf 58 dagen is dat pas het geval en dus had het nest op 26 oktober 2022 geboren moeten worden.¹

2.4 Standpunt en vordering Raad van Beheer

Beklaagde erkent de overtreding, in de zin dat zij erkent dat XXXXXX de teef XXXXXX heeft gedekt en dat daar pups uit zijn voortgekomen. Zij geeft aan dat het een ongeplande dekking was en dat zij dit pas wist ná het afstammingsonderzoek. Dat is anders dan in de klacht staat.

Voor de Raad van Beheer is met name belangrijk dat beklaagde niet heeft voorkomen dat XXXXXX gedekt werd door haar halfbroer XXXXXX. Dat is ook wat haar verweten wordt. Dat verwijt blijft dus ook overeind. De Raad van Beheer begrijpt dat beklaagde deze inteeltdekking niet heeft gewild. Het blijft echter een overtreding van het inteeltverbod.

Wat betreft de verklaring van de rasvereniging merkt de Raad van Beheer op dat de dekdatum in het verweten gedrag bewust op of omstreeks deze datum wordt genoemd. Stamboomnummers worden pas afgegeven op het moment dat er daadwerkelijk stambomen afgegeven worden.

¹ Het Tuchtcollege gaat ervan uit dat bij de genoemde data het jaartal 2021 moet zijn.

Zaaknummer: 22-002

Datum uitspraak: 30 november 2022

Vordering Raad van Beheer

De Raad van Beheer vordert een voorwaardelijke diskwalificatie voor een periode van 3 jaar, gevolgd door een proeftijd van 3 jaar.

3. De beoordeling door het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg

3.1 Bevoegdheid en ontvankelijkheid

Het Tuchtcollege is bevoegd in deze zaak te oordelen omdat beklaagde ten tijde van het haar verweten gedrag lid was van één of meer verenigingen die zijn toegelaten tot het lidmaatschap van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland, waaronder de XXXXXX. Op grond van de statuten van die verenigingen is beklaagde onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland.

Daarnaast is het Tuchtcollege bevoegd in deze zaak te oordelen omdat aan de beklaagde door de Raad van Beheer Nederland op haar verzoek het recht om een kennelnaam te voeren is verleend en beklaagde ten tijde van het haar verweten gedrag die kennelnaam nog voerde, op grond waarvan beklaagde is onderworpen aan de rechtsmacht van de Raad van Beheer op Kynologisch Gebied in Nederland (artikel III.46 Kynologisch Reglement).

Op grond van artikel 30 en volgende van het Procesreglement Tuchtrecht kan de Raad van Beheer vorderen dat het Tuchtcollege een klacht in behandeling neemt. De klacht voldoet aan de eisen die daaraan in genoemd Procesreglement worden gesteld.

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg is op grond van bovenstaande bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

Verder zijn er geen formele bezwaren om de zaak in behandeling te nemen. Klaagsters zijn dan ook ontvankelijk in hun klacht.

3.2 Overwegingen met betrekking tot het verweten gedrag

Uit het door de Raad van Beheer ingediende klachtenformulier met bijlagen d.d. 20 januari 2022 kan als vaststaand worden aangenomen dat de teef XXXXXX (NHSB XXXXXX) op of omstreeks 29 augustus 2021 door haar halfbroer XXXXXX (NHSB XXXXXX) is gedekt. Uit deze dekking heeft genoemde teef op 23 oktober 2021 een nest van vijf pups geworpen. Omdat de oudercombinatie halfbroer/halfzus is, heeft beklagde de artikelen VIII.2, VIII.3 en VI.3 Kynologisch Reglement overtreden.

Beklaagde had bij genoemde teef nog geen tekenen van loopsheid gezien. In de periode voorafgaande aan de gewraakte dekking paste iemand anders op de honden. Het staat voor het Tuchtcollege vast dat beklagde het vermoeden gehad heeft dat de loopsheid van XXXXXX een kwestie van tijd was; immers, zij gaf de oppas de instructie om de honden niet bij elkaar te laten spelen. Toen de loopsheid bij XXXXXX duidelijk was, heeft beklagde haar conform afspraak naar de uitgekozen dekreeu gebracht. Die heeft haar op 29 augustus 2021 gedekt, zoals blijkt uit de op diezelfde dag toegezonden email van de dekreeu-eigenaar aan beklagde.

Beklaagde heeft na de geboorte van het nest op 23 oktober 2021 de geboorteaangifte aan de Raad van Beheer toegezonden. De dekaangifte was op 9 september 2021 gedaan. Op beide wordt XXXXXX als vaderhond genoemd. Uit de door de Raad van Beheer uitgevoerde afstammingscontrole, die wordt gedaan voordat de pups in het Nederlands Hondenstamboek worden ingeschreven, bleek dat minimaal één pup niet uit genoemde ouderdiercombinatie geboren kon zijn. Nader DNA laboratoriumonderzoek zou uitkomst moeten bieden over de correcte afstamming nu de teef zeer waarschijnlijk door twee verschillende reuen was gedekt. Beklaagde heeft hier om haar moverende redenen van afgezien en dit per email op 6 januari 2022 aan de Raad van Beheer laten weten. Bij email van 14 januari 2022 heeft de Raad van Beheer haar laten weten dat bij een handmatige vergelijking van het DNA-profiel van XXXXXX met één van de pups een positief resultaat gaf.

Het Tuchtcollege is het met de rasvereniging eens dat het verrichten van een afstammingsonderzoek bij uitsluiting het werk is van een daartoe gespecialiseerd laboratorium. Beklaagde heeft door het verzenden van haar email d.d. 6 januari 2022 deze mogelijkheid niet benut.

Beklaagde is een ervaren fokster en het Tuchtcollege is van mening dat zij met de volgende zaken rekening had moeten dan wel kunnen houden:

- Ten eerste was de aankomende loopsheid van XXXXXX niet haar eerste loopsheid. Iedere fokker houdt de datum van de laatste loopsheid van zijn teef bij om zo te kunnen bepalen omstreeks welke datum de volgende kan plaatsvinden. Van een fokker mag en kan worden verwacht dat deze voldoende maatregelen neemt om te voorkomen dat er ongewenste dekkingen kunnen plaatsvinden.

- Ten tweede: als men naast een teef ook een reu in huis heeft, is de reu degene die door zijn gedrag aangeeft wanneer de teef (bijna) loops is, ook als dit volgens de berekening van de fokker nog niet het geval kan zijn. Dit signaal is beklagde klaarblijkelijk ontgaan.
- Ten derde had beklagde zich moeten realiseren dat, hoewel XXXXXX op het moment van de gewraakte dekking nog geen jaar oud was, de mogelijkheid bestond dat hij wel zou kunnen dekken of een poging daartoe zou kunnen doen. Het verweer van de gemachtigde tijdens de zitting dat het zeer moeilijk, zo niet bijna onmogelijk is om een reu van een loopse teef te scheiden, snijdt wat betreft het Tuchtcollege geen hout. Het is de taak van de fokker om reuen, niet zijnde de gewenste dekreu, van de loopse teven te scheiden al dan niet op hetzelfde adres.

Het Tuchtcollege is er van overtuigd dat er in dit geval geen sprake was van een geplande dekking tussen XXXXXX en haar halfbroer. Dit blijkt uit het feit dat voor de dekking van de teef al afspraken waren gemaakt met de eigenaar van de dekreu: dat bij de loopsheid beklagde de teef door de gekozen dekreu zou laten dekken. Dat is dan ook gebeurd en conform afspraak heeft beklagde een bedrag van € 1.000 aan dekgeld aan de dekreu-eigenaar betaald.

Het pleit voor beklagde dat zij al haar pupkopers niet alleen over het voorgevallene helder en transparant bericht heeft; ook het feit dat aan hen een schadevergoeding is betaald, getuigt van het nemen van verantwoordelijkheid.

3.4 Overwegingen met betrekking tot de strafmaat

Artikel VIII.2 KR bepaalt duidelijk dat een teef niet door haar grootvader, vader, broer, halfbroer, zoon of kleinzoon gedekt mag worden. Het Tuchtcollege acht bewezen dat XXXXXX door haar halfbroer is gedekt. Dit is een zeer ernstige overtreding van het Kynologisch Reglement. Beklagde had dit moeten en kunnen voorkomen.

Tevens neemt het Tuchtcollege in zijn strafmaat mee, dat het aannemelijk is dat beklagde er aanvankelijk vanuit is gegaan dat er geen ongewenste dekking had plaatsgevonden. Later heeft beklagde, na de ontdekking van de ongewenste dekking, helder en transparant richting alle belanghebbenden gehandeld. Zo is een schadevergoeding aan alle pupkopers betaald. Op basis hiervan beoordeelt het Tuchtcollege dit als een omstandigheid die leidt tot strafmatiging.

In deze zaak zal het Tuchtcollege, gelet op het bovenstaande en het feit dat de beklagde niet eerder ter zake van een dergelijk feit is veroordeeld, volstaan met een geldboete en een voorwaardelijke diskwalificatie.

4. De beslissing

Het Tuchtcollege voor de Kynologie in eerste aanleg:

- Veroordeelt beklaagde tot betaling van een geldboete van € 500,--.
- Legt aan beklaagde een voorwaardelijke diskwalificatie van 2 jaar op met een proeftijd van 2 jaar.
- Deelt mee dat tegen deze uitspraak zowel door klagsters als de beklaagde hoger beroep bij het Tuchtcollege in hoger beroep kan worden ingesteld (artikel 69 e.v. Procesreglement van het Kynologisch Reglement).
- Deelt mee dat dit hoger beroep per aangetekende brief dient te worden ingesteld bij de secretaris van het Tuchtcollege voor de Kynologie in hoger beroep, per adres Postbus 75743, 1070 AS Amsterdam.
- Deelt mee dat de termijn voor het indienen van een beroepschrift vier weken bedraagt, te rekenen vanaf de datum waarop de uitspraak aan beklaagde aangetekend is verzonden. Het hoger beroep schorst de uitvoering van deze beslissing niet.

Deze uitspraak is gewezen te Woudenberg op 30 november 2022 door mr.dr. H.S. Grotens, mr. J.A.H. Hollebeek en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes in tegenwoordigheid van mevrouw F. Zijdenbos-Jansen, secretaris.

Mr. J.A.H. Hollebeek en mevrouw drs. J.W.J. Nienhuis-Koppes zijn buiten staat deze uitspraak mede te ondertekenen.

De voorzitter,

De secretaris,

Mr.dr. H.S. Grotens

mevrouw F. Zijdenbos-Jansen